

Цей текст призначений суто як засіб документування та не має юридичної сили.

Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст.

**Автентичними версіями відповідних актів, включно з їхніми преамбулами,
є такі, що опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу
і доступні на EUR-Lex.**

**Такі офіційні тексти доступні безпосередньо за посиланнями,
вбудованими в цьому документі**

► V РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 715/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ

від 13 липня 2009 року

**про умови доступу до мереж передачі природного газу
та такий, що скасовує Регламент (ЄС) № 1775/2005**

(Текст з актуальністю для ЄЕП)

(Офіційний вісник, L 211, 14.08.2009, с. 36)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	стор.	дата
► <u>M1</u> Рішенням Комісії від 10 листопада 2010 року	L 293	67	11.11.2010
► <u>M2</u> Рішенням Комісії від 24 серпня 2012 року	L 231	16	28.08.2012
► <u>M3</u> Регламентом (ЄС) № 347/2013 Європейського Парламенту і Ради від 17 квітня 2013 року	L 115	39	25.04.2013
► <u>M4</u> Рішенням Комісії (ЄС) 2015/715 від 30 квітня 2015 року	L 114	9	05.05.2015
► <u>M5</u> Регламентом (ЄС) 2018/1999 Європейського Парламенту і Ради від 11 грудня 2018 року	L 328	1	21.12.2018
► <u>M6</u> Регламентом (ЄС) 2022/869 Європейського Парламенту і Ради від 30 травня 2022 року	L 152	45	03.06.2022
► <u>M7</u> Регламентом (ЄС) 2022/1032 Європейського Парламенту і Ради від 29 червня 2022 року	L 173	17	30.06.2022

З виправленнями, внесеними:

- C1 Виправленням, Офіційний вісник, L 229, 01.09.2009, с. 29 (715/2009)
- C2 Виправленням, Офіційний вісник, L 309, 24.11.2009, с. 87 (715/2009)

РЕГЛАМЕНТ (ЄС) № 715/2009 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ**від 13 липня 2009 року****про умови доступу до мереж передачі природного газу
та такий, що скасовує Регламент (ЄС) № 1775/2005**

(Текст з актуальністю для ЄЕП)

*Стаття 1***Предмет і сфера застосування**

Цей Регламент спрямований на:

- (a) встановлення недискримінаційних правил щодо умов доступу до систем передачі природного газу з урахуванням особливих характеристик національних та регіональних ринків з метою забезпечення належного функціонування внутрішнього ринку газу;
- (b) встановлення недискримінаційних правил щодо умов доступу до установок ЗПП та установок (об'єктів) зберігання з урахуванням особливих характеристик національних та регіональних ринків; та
- (c) сприяння виникненню добре функціонуючого та прозорого оптового ринку з високим рівнем безпеки постачання газу та забезпечення механізмів для гармонізації правил доступу до мережі для транскордонних обмінів газом.

Цілі, зазначені в першому абзаці, мають включати встановлення гармонізованих принципів щодо тарифів, або методик, що лежать в основі їх розрахунку, для доступу до мережі, проте не до установок (об'єктів) зберігання, впровадження послуг доступу для третіх сторін та гармонізованих принципів щодо розподілу потужності та управління перевантаженнями, визначення вимог щодо прозорості, правил балансування та плати за небаланс, а також сприяння торгівлі потужністю.

Цей Регламент, за винятком частини 4 статті 19, має застосовуватися лише до установок (об'єктів) зберігання, що підпадають під дію частини 3 або 4 статті 33 Директиви 2009/73/ЄС.

Держави-члени можуть заснувати юридичну особу або орган, створений відповідно до Директиви 2009/73/ЄС, з метою виконання однієї або декількох функцій, які зазвичай приписуються оператору системи передачі, який має підпадати під вимоги цього Регламенту. Ця особа або орган має підлягати сертифікації відповідно до статті 3 цього Регламенту та призначенню відповідно до статті 10 Директиви 2009/73/ЄС.

Стаття 2

Терміни та означення

1. Для цілі цього Регламенту мають застосовуватися такі терміни та означення:
 - 1) «передача» означає транспортування природного газу мережею, яка переважно складається з трубопроводів високого тиску, іншою ніж мережа трубопроводів висхідного потоку та іншою ніж частина трубопроводів високого тиску, яка використовується в першу чергу в контексті місцевого розподілу природного газу, з метою його доставлення споживачам, але не включаючи постачання;
 - 2) «договір транспортування» означає договір, який оператор системи передачі уклав з користувачем мережі з метою здійснення передачі;
 - 3) «потужність» означає максимальний потік, виражений в нормальних кубічних метрах на одиницю часу або в одиницях енергії на одиницю часу, на який користувач мережі має право відповідно до положень договору транспортування;
 - 4) «невикористана потужність» означає тверду потужність, яку користувач мережі придбав відповідно до договору транспортування, але яку він не номінував до граничного строку, зазначеного в договорі;
 - 5) «управління перевантаженнями» означає управління портфелем потужності оператора системи передачі з метою оптимального та максимального використання технічної потужності та своєчасного виявлення потенційних точок перевантаження та насичення;
 - 6) «вторинний ринок» означає ринок потужності, торгівля якою здійснюється інакше, ніж на первинному ринку;
 - 7) «номінація» означає попереднє звітування користувачем мережі оператору системи передачі про фактичний потік, який користувач мережі бажає ввести (закачати) до системи або вивести (відібрати) з неї;
 - 8) «реномінація» означає подальше звітування про виправлену номінацію;
 - 9) «цілісність системи» означає будь-яку ситуацію стосовно мережі передачі, включно з необхідними установками (об'єктами) передачі, за якої тиск та якість природного газу залишаються в межах мінімальних і максимальних значень, встановлених оператором системи передачі, таким чином, щоб передача природного газу була гарантована з технічної точки зору;
 - 10) «період балансування» означає період, протягом якого відбір певного обсягу природного газу, вираженого в одиницях енергії, повинен бути компенсований кожним користувачем мережі за допомогою введення (закачування) такого ж обсягу природного газу в мережу передачі відповідно до договору транспортування або кодексу мережі;

- 11) «користувач мережі» означає споживача або потенційного споживача оператора системи передачі, а також самих операторів систем передачі тією мірою, якою це їм необхідно для виконання їхніх функцій стосовно передачі;
- 12) «переривчасті послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі стосовно переривчастої потужності;
- 13) «переривчаста потужність» означає потужність передачі газу, яка може перериватися оператором системи передачі відповідно до умов, передбачених у договорі транспортування;
- 14) «довгострокові послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі з тривалістю один рік або більше;
- 15) «короткострокові послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі з тривалістю менше ніж один рік;
- 16) «тверда потужність» означає потужність передачі газу, яка є договірно гарантованою як непереривчаста оператором системи передачі;
- 17) «тверді послуги» означає послуги, що пропонуються оператором системи передачі стосовно твердої потужності;
- 18) «технічна потужність» означає максимальну тверду потужність, яку оператор системи передачі може запропонувати користувачам мережі, з урахуванням цілісності системи та експлуатаційних вимог мережі передачі;
- 19) «законтракована потужність» означає потужність, яку оператор системи передачі розподілив користувачу мережі за допомогою договору транспортування;
- 20) «доступна потужність» означає частину технічної потужності, яка не є розподіленою і залишається доступною для системи у цей момент;
- 21) «договірне перевантаження» означає ситуацію, де рівень попиту на тверду потужність перевищує технічну потужність;
- 22) «первинний ринок» означає ринок потужності, торгівля якою здійснюється безпосередньо оператором системи передачі;
- 23) «фізичне перевантаження» означає ситуацію, де рівень попиту на фактичні доставлення перевищує технічну потужність у певний момент часу;
- 24) «потужність установки ЗПГ» означає потужність терміналу ЗПГ для зрідження природного газу або імпорту, вивантаження, допоміжних послуг, тимчасового зберігання та регазифікації зрідженого природного газу;
- 25) «простір» означає обсяг газу, який користувач установки (об'єкта) зберігання має право використовувати для зберігання газу;

- 26) «спроможність доставлення (видачі)» означає темп, з яким користувач установки (об'єкта) зберігання має право виводити (відбирати) газ з установки (об'єкта) зберігання;
- 27) «спроможність введення (закачування)» означає темп, з яким користувач установки (об'єкта) зберігання має право вводити (закачувати) газ до установки (об'єкта) зберігання;
- 28) «потужність зберігання» означає будь-яку комбінацію простору, спроможності введення (закачування) та спроможності доставлення (видачі).

2. Без шкоди чи обмеження для визначень у частині 1 цієї статті, визначення, що містяться у статті 2 Директиви 2009/73/ЄС, які мають відношення до застосування цього Регламенту, також застосовуються, за винятком визначення терміну «передача», наведеного у пункті 3 зазначеної статті.

Визначення в пунктах 3 – 23 частини 1 цієї статті стосовно передачі застосовуються за аналогією і до установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ.

Стаття 3

Сертифікація операторів систем передачі

1. Комісія має перевірити будь-яке повідомлення про рішення про сертифікацію оператора системи передачі, як встановлено у частині 6 статті 10 Директиви 2009/73/ЄС, як тільки його буде отримано. Протягом двох місяців з дня отримання такого повідомлення Комісія має надати свій висновок відповідному національному регуляторному органу стосовно його сумісності з частиною 2 статті 10 або статтею 11, та статтею 9 Директиви 2009/73/ЄС.

Під час підготовки висновку, зазначеного в першому абзаці, Комісія може попросити Агентство надати свій висновок щодо рішення національного регуляторного органу. У такому випадку двомісячний період, зазначений у першому абзаці, має бути продовжений на два додаткові місяці.

У разі відсутності висновку Комісії протягом періодів, зазначених у першому та другому абзацах, має вважатися, що Комісія не висунула заперечень проти рішення регуляторного органу.

2. Протягом двох місяців з моменту отримання висновку Комісії національний регуляторний орган має прийняти остаточне рішення щодо сертифікації оператора системи передачі, якнайбільшою мірою враховуючи цей висновок. Рішення регуляторного органу та висновок Комісії мають бути оприлюднені разом.

3. В будь-який час протягом процедури регуляторні органи та/або Комісія можуть запитувати в оператора системи передачі та/або підприємства, що виконує будь-яку з функцій видобутку (виробництва) або постачання, будь-яку інформацію, що стосується виконання їхніх завдань відповідно до цієї статті.

4. Регуляторні органи та Комісія мають оберігати конфіденційність комерційно чутливої інформації.
5. Комісія може приймати настанови, що встановлюють докладні правила процедури, якої слід дотримуватися для застосування частин 1 та 2 цієї статті. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.
6. У тих випадках, де Комісія отримала повідомлення про сертифікацію оператора системи передачі відповідно до частини 10 статті 9 Директиви 2009/73/ЄС, Комісія має прийняти рішення, що стосується сертифікації. Регуляторний орган має дотримуватись рішення Комісії.

▼ M7

Стаття 3а

Сертифікація операторів систем зберігання

1. Держави-члени мають забезпечити, щоб кожен оператор системи зберігання, в тому числі будь-який оператор системи зберігання, який контролюється оператором системи передачі, був сертифікований відповідно до процедури, яка встановлена в цій статті, або національним регуляторним органом, або іншим компетентним органом, призначеним відповідною державою-членом відповідно до частини 2 статті 3 Регламенту (ЄС) 2017/1938 Європейського Парламенту і Ради ⁽¹⁾ (в обох випадках — «орган сертифікації»).

Ця стаття також застосовується до операторів систем зберігання, які контролюються операторами систем передачі, які вже були сертифіковані відповідно до правил відокремлення (анбандлінгу), встановлених у статтях 9, 10 та 11 Директиви 2009/73/ЄС.

2. Орган сертифікації має видати проєкт рішення про сертифікацію стосовно операторів систем зберігання, які експлуатують підземні установки (об'єкти) зберігання газу потужністю понад 3,5 ТВт-год у тих випадках, де, незалежно від кількості операторів систем зберігання, сумарні установки (об'єкти) зберігання були заповнені на 31 березня 2021 року та на 31 березня 2022 року на рівні, який, в середньому, був менший ніж 30 % від їхньої максимальної потужності, до 01 лютого 2023 року або протягом 150 робочих днів з дати отримання повідомлення відповідно до частини 9.

⁽¹⁾ Регламент (ЄС) 2017/1938 Європейського Парламенту і Ради від 25 жовтня 2017 року про заходи із забезпечення безпеки постачання газу та такий, що скасовує Регламент (ЄС) № 994/2010 (Офіційний вісник, L 280, 28.10.2017, с. 1).

Стосовно операторів систем зберігання, зазначених у першому абзаці, орган сертифікації має докласти усіх можливих зусиль, щоб видати проєкт рішення про сертифікацію до 01 листопада 2022 року.

Стосовно всіх інших операторів систем зберігання орган сертифікації має видати проєкт рішення про сертифікацію до 02 січня 2024 року або протягом 18 місяців з дати отримання повідомлення відповідно до частини 8 або 9.

3. При розгляді ризику для безпеки постачання енергії в Союзі, орган сертифікації має враховувати будь-який ризик для безпеки постачання газу на національному, регіональному рівні або на рівні в масштабах Союзу, а також будь-яке пом'якшення такого ризику, що виникає, серед іншого, унаслідок:

- (a) власності, постачання або інших комерційних відносин, які можуть негативно вплинути на стимули та здатність оператора системи зберігання заповнювати підземну установку (об'єкт) зберігання газу;
- (b) прав та обов'язків Союзу щодо третьої країни, що виникають у рамках міжнародного права, включаючи будь-яку угоду, укладену з однією або декількома третіми країнами, стороною якої є Союз та яка вирішує питання безпеки постачання енергії;
- (c) прав та обов'язків відповідних держав-членів щодо третьої країни, що виникають у рамках угод, укладених відповідними державами-членами з однією або декількома третіми країнами, тією мірою, якою такі угоди відповідають праву Союзу; або
- (d) будь-яких інших конкретних фактів та обставин справи.

4. Якщо орган сертифікації дійде висновку, що особа, яка прямо чи опосередковано контролює, або реалізує будь-яке право щодо оператора системи зберігання у межах значення статті 9 Директиви 2009/73/ЄС, може поставити під загрозу безпеку постачання енергії або суттєві інтереси безпеки Союзу чи будь-якої держави-члена, орган сертифікації має відмовити у сертифікації. Як альтернатива, орган сертифікації може ухвалити рішення про сертифікацію за виконання умов, що забезпечують достатнє пом'якшення ризиків, які можуть негативно вплинути на заповнення підземних установок (об'єктів) зберігання газу, за умови, що практична здійсненність умов може бути повністю забезпечена шляхом ефективної імплементації та моніторингу. Такі умови можуть включати, зокрема, вимогу того, що власник системи зберігання або оператор системи зберігання передають управління системою зберігання.

5. У тих випадках, де орган сертифікації дійде висновку, що ризики для постачання газу не можуть бути пом'якшені умовами відповідно до частини 4, у тому числі шляхом вимоги до власника системи зберігання або оператора системи зберігання передати управління системою зберігання, та, тому, відмовляє у сертифікації, він має:

- (a) вимагати від власника системи зберігання або оператора системи зберігання чи будь-якої особи, яка, на його думку, може поставити під загрозу безпеку

постачання енергії або суттєві інтереси безпеки Союзу або будь-якої держави-члена, позбутися пакета акцій або прав, які вони мають на власність системи зберігання або власність оператора системи зберігання, та встановити строк для такого позбуття;

- (b) розпорядитись, у належних випадках, про тимчасові заходи для забезпечення того, щоб така особа не могла здійснювати будь-який контроль або право щодо такого власника системи зберігання або оператора системи зберігання до позбуття пакета акцій або прав; та
- (c) передбачити належні компенсаційні заходи відповідно до національного законодавства.

6. Орган сертифікації має повідомити Комісію про свій проєкт рішення про сертифікацію без затримки, разом з усією відповідною інформацією.

Комісія має надати висновок щодо проєкту рішення про сертифікацію органу сертифікації протягом 25 робочих днів з дати такого повідомлення. Орган сертифікації має якнайбільшою мірою врахувати висновок Комісії.

7. Орган сертифікації має видати рішення про сертифікацію протягом 25 робочих днів з дня отримання висновку Комісії.

8. Перед тим, як новозбудована підземна установка (об'єкт) зберігання буде введена в експлуатацію, оператор системи зберігання має бути сертифікований відповідно до частин 1–7. Оператор системи зберігання має повідомити орган сертифікації про свій намір ввести установку (об'єкт) зберігання в експлуатацію.

9. Оператори систем зберігання мають повідомляти відповідний орган сертифікації про будь-яку заплановану операцію (правочин), яка могла б вимагати переоцінки їхньої відповідності вимогам сертифікації, викладеним у частинах 1–4.

10. Органи сертифікації мають здійснювати безперервний моніторинг операторів систем зберігання стосовно відповідності вимогам сертифікації, викладеним у частинах 1–4. Вони мають відкривати процедуру сертифікації для переоцінки відповідності у разі будь-якої з таких обставин:

- (a) після отримання повідомлення оператором системи зберігання відповідно до частини 8 або 9;
- (b) за їхньою власною ініціативою у тих випадках, де їм відомо, що запланована зміна прав або впливу на оператора системи зберігання може призвести до невиконання вимог частин 1, 2 та 3;
- (c) на обґрунтований запит від Комісії.

11. Держави-члени мають вживати всіх необхідних заходів для забезпечення безперервної експлуатації підземних установок (об'єктів) зберігання газу на їхніх відповідних територіях. Такі підземні установки (об'єкти) зберігання газу можуть припинити діяльність лише у тих випадках, де технічні вимоги та вимоги безпеки не

виконуються або де орган сертифікації дійде висновку, після проведення оцінки та врахування думки ENTSO для Газу, що таке припинення не могло б послабити безпеку постачання газу на рівні Союзу або на національному рівні.

Належні компенсаційні заходи мають бути вжиті, у належних випадках, якщо припинення діяльності не дозволяється.

12. Комісія може видавати рекомендації щодо застосування цієї статті.

13. Ця стаття не має застосовуватися до частин установок ЗПГ, які використовуються для зберігання.

▼В

Стаття 4

Європейська мережа операторів систем передачі для газу

Всі оператори систем передачі мають співпрацювати на рівні Співтовариства через Європейську мережу операторів систем передачі (ENTSO) для Газу з метою сприяння завершенню та функціонуванню внутрішнього ринку природного газу та транскордонної торгівлі, а також для забезпечення оптимального управління, скоординованої експлуатації та стійкого технічного розвитку мережі передачі природного газу.

Стаття 5

Створення ENTSO для Газу

1. До 03 березня 2011 року оператори систем передачі газу мають подати Комісії та Агентству проєкт статуту, перелік учасників та проєкт регламенту, включно з регламентом консультацій з іншими зацікавленими сторонами, ENTSO для Газу, що має бути створена.

2. Протягом двох місяців з дати отримання Агентство, після офіційних консультацій з організаціями, які представлятимуть всі зацікавлені сторони, зокрема, користувачів системи, включно зі споживачами, має надати Комісії висновок щодо проєкту статуту, переліку учасників та проєкту регламенту.

3. Комісія має випустити висновок щодо проєкту статуту, переліку учасників та проєкту регламенту з урахуванням висновку Агентства, передбаченого в частині 2, та протягом трьох місяців з дня отримання висновку Агентства.

4. Протягом трьох місяців з дня отримання висновку Комісії оператори систем передачі мають створити ENTSO для Газу, прийняти та оприлюднити її статут та регламент.

*Стаття 6***Створення мережевих кодексів**

1. Комісія має, після консультацій з Агентством, ENTSO для Газу та іншими відповідними зацікавленими сторонами, скласти щорічний перелік пріоритетів, визначаючи напрямки, викладені у частині 6 статті 8, які мають бути включені до розробки мережевих кодексів.
2. Комісія має попросити Агентство подати до неї протягом розумного періоду часу, що не перевищує шести місяців, необов'язкові до виконання рамкові настанови (рамкові настанови), що встановлюють чіткі та об'єктивні принципи відповідно до частини 7 статті 8 для розробки мережевих кодексів, що стосуються напрямків, визначених у переліку пріоритетів. Кожна рамкова настанова має сприяти недискримінації, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку. На обґрунтований запит від Агентства Комісія може продовжити цей період.
3. Агентство має провести офіційні консультації з ENTSO для Газу та іншими відповідними зацікавленими сторонами стосовно рамкової настанови, протягом періоду не менше ніж два місяці, у відкритий та прозорий спосіб.
4. Якщо Комісія вважає, що рамкова настанова не сприяє недискримінації, ефективній конкуренції та ефективному функціонуванню ринку, вона може попросити Агентство переглянути рамкову настанову протягом розумного періоду часу та повторно подати її до Комісії.
5. Якщо Агентству не вдається подати або повторно подати рамкову настанову протягом періоду, встановленого Комісією відповідно до частин 2 або 4, Комісія має розробити рамкову настанову, про яку йдеться.
6. Комісія має попросити ENTSO для Газу надати мережевий кодекс, який відповідає відповідній рамковій настанові, Агентству протягом розумного періоду часу, що не перевищує 12 місяців.
7. Протягом періоду в три місяці з дня отримання мережевого кодексу, впродовж якого Агентство може проводити офіційні консультації з відповідними зацікавленими сторонами, Агентство має надати ENTSO для Газу обґрунтований висновок щодо мережевого кодексу.
8. ENTSO для Газу може внести зміни до мережевого кодексу у світлі висновку Агентства та повторно подати його до Агентства.
9. Після того, як Агентство переконується, що мережевий кодекс відповідає відповідній рамковій настанові, Агентство має подати мережевий кодекс до Комісії та може рекомендувати прийняти його протягом розумного періоду часу. Комісія має навести причини у тому випадку, якщо вона не приймає цей мережевий кодекс.
10. У тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося розробити мережевий кодекс протягом періоду часу, встановленого Комісією відповідно до частини 6, Комісія може попросити Агентство підготувати проєкт мережевого кодексу на основі відповідної

рамкової настанови. Агентство може розпочати подальші консультації під час підготовки проєкту мережевого кодексу відповідно до цієї частини. Агентство має подати проєкт мережевого кодексу, підготовлений відповідно до цієї частини, до Комісії та може рекомендувати прийняти його.

11. Комісія може прийняти, за власною ініціативою у тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося розробити мережевий кодекс або Агентству не вдалося розробити проєкт мережевого кодексу, як зазначено в частині 10 цієї статті, або на підставі рекомендації Агентства відповідно до частини 9 цієї статті, один або декілька мережевих кодексів у сферах, перелічених у частині 6 статті 8.

У тих випадках, де Комісія пропонує прийняти мережевий кодекс за власною ініціативою, Комісія має провести консультації з Агентством, ENTSO для Газу та всіма відповідними зацікавленими сторонами стосовно проєкту мережевого кодексу протягом періоду не менше ніж два місяці. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

12. Ця стаття має бути без шкоди чи обмеження для права Комісії приймати та вносити зміни до настанов, як встановлено в статті 23.

Стаття 7

Зміни до мережевих кодексів

1. Проєкти змін до будь-якого мережевого кодексу, прийнятого відповідно до статті 6, можуть бути запропоновані Агентству особами, які, ймовірно, будуть зацікавлені в цьому мережевому кодексі, в тому числі ENTSO для Газу, операторами систем передачі, користувачами мережі та споживачами. Агентство також може пропонувати зміни за його власною ініціативою.

2. Агентство має проводити консультації з усіма зацікавленими сторонами відповідно до статті 10 Регламенту (ЄС) № 713/2009. Після цього процесу Агентство може вносити до Комісії обґрунтовані пропозиції про внесення змін, пояснюючи, як такі пропозиції узгоджуються з цілями мережевих кодексів, викладеними в частині 2 статті 6 цього Регламенту.

3. Комісія може приймати, з урахуванням пропозицій Агентства, зміни до будь-якого мережевого кодексу, прийнятого відповідно до статті 6. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

4. Розгляд пропонованих змін відповідно до процедури, викладеної в частині 2 статті 28, має обмежуватися розглядом аспектів, пов'язаних із пропонованою зміною. Такі запропоновані зміни є без шкоди чи обмеження для інших змін, які може пропонувати Комісія.

Стаття 8

Завдання ENTSO для Газу

1. ENTSO для Газу має розробляти мережеві кодекси за напрямками, зазначеними у частині 6 цієї статті, на адресоване їй прохання Комісії відповідно до частини 6 статті 6.
2. ENTSO для Газу може розробляти мережеві кодекси за напрямками, зазначеними в частині 6, з метою досягнення цілей, встановлених в статті 4, у тих випадках, де такі мережеві кодекси не стосуються сфер, охоплених адресованим їй проханням Комісії. Такі мережеві кодекси мають подаватися до Агентства для висновку. Такий висновок має належним чином враховуватися ENTSO для Газу.
3. ENTSO для Газу має приймати:
 - (a) спільні інструменти експлуатації мережі для забезпечення координації експлуатації мережі в нормальних умовах та умовах надзвичайної ситуації, включно зі спільною шкалою класифікації інцидентів, та плани досліджень;
 - (b) необов'язковий до виконання десятирічний план розвитку мережі у масштабах Співтовариства («План розвитку мережі у масштабах Співтовариства»), включно з Європейським прогнозом адекватності постачання, кожні два роки;
 - (c) рекомендації стосовно координації технічного співробітництва між операторами систем передачі Співтовариства та третіх країн;
 - (d) річну робочу програму;
 - (e) річний звіт;
 - (f) річні прогнози постачання влітку та взимку.
4. Європейський прогноз адекватності постачання, зазначений у пункті (b) частини 3, має охоплювати загальну адекватність газової системи для забезпечення поточного та прогнозованого попиту на газ на наступний п'ятирічний період, а також на період від п'яти до десяти років з дати цього прогнозу. Європейський прогноз адекватності постачання має спиратися на національні прогнози постачання, підготовлені кожним окремим оператором системи передачі.
5. Річна робоча програма, зазначена в пункті (d) частини 3, має містити перелік та опис мережевих кодексів, що мають бути підготовлені, план координації експлуатації мережі та діяльність з досліджень та розробок, які мають бути реалізовані в цьому році, а також індикативний календар.
6. Мережеві кодекси, зазначені в частинах 1 та 2, мають охоплювати такі напрямки з урахуванням, якщо це доречно, регіональних особливих характеристик:
 - (a) правила безпеки та надійності мережі;

- (b) правила приєднання до мереж;
- (c) правила доступу для третіх сторін;
- (d) правила обміну даними та розрахунків;
- (e) правила операційної сумісності;
- (f) операційні процедури у надзвичайній ситуації;
- (g) правила розподілу потужності та управління перевантаженнями;
- (h) правила для торгівлі, пов'язаної з технічним та операційним забезпеченням послуг доступу до мереж та балансуванням системи;
- (i) правила прозорості;
- (j) правила балансування, включно з пов'язаними з мережею правилами щодо процедури номінацій, правилами щодо плати за небаланс та правилами операційного балансування між системами операторів систем передачі;
- (k) правила стосовно гармонізованої структури тарифів на передачу; та
- (l) енергоефективність стосовно газових мереж.

7. Мережеві кодекси мають бути розроблені стосовно питань транскордонних мереж та питань інтеграції ринків та мають бути без шкоди чи обмеження для права держав-членів створювати національні мережеві кодекси, які не впливають на транскордонну торгівлю.

8. ENTSO для Газу має здійснювати моніторинг та аналіз імплементації мережевих кодексів та настанов, прийнятих Комісією відповідно до частини 11 статті 6, та їхнього впливу на гармонізацію застосовних правил, спрямованих на сприяння ринковій інтеграції. ENTSO для Газу має звітувати про свої висновки Агентству та включати результати аналізу в річний звіт, зазначений в пункті (e) частини 3 цієї статті.

9. ENTSO для Газу має надавати всю інформацію, необхідну Агентству для виконання його завдань відповідно до частини 1 статті 9.

▼ M6

10. ENTSO для Газу має приймати та оприлюднювати план розвитку мережі у масштабах Співтовариства, зазначений у пункті (b) частини 3, кожні два роки. План розвитку мережі у масштабах Співтовариства має включати моделювання інтегрованої мережі, в тому числі водневих мереж, розробку сценаріїв, Європейський прогноз адекватності постачання та оцінку стійкості системи.

▼В

План розвитку мережі у масштабах Співтовариства має, зокрема:

▼МЗ

- (а) ґрунтуватися на національних інвестиційних планах з урахуванням регіональних інвестиційних планів, як зазначено у частині 1 статті 12, та, де це потрібно, аспектів Союзу щодо планування мережі, викладених у Регламенті (ЄС) № 347/2013 Європейського Парламенту і Ради від 17 квітня 2013 року про настанови для транс'європейської енергетичної інфраструктури ⁽¹⁾; він має підлягати аналізу витрат та вигод з використанням методики, встановленої як це викладено у статті 11 зазначеного Регламенту;

▼В

- (b) щодо транскордонних взаємоз'єднань — також ґрунтуватися на обґрунтованих потребах різних користувачів мережі та інтегрувати довгострокові зобов'язання з боку інвесторів, зазначені у статтях 14 та 22 Директиви 2009/73/ЄС; та
- (c) виявляти інвестиційні прогалини, особливо щодо транскордонних потужностей.

Що стосується пункту (c) другого абзацу, огляд перешкод для збільшення транскордонної потужності мережі, що виникають через різні процедури або практики схвалення, може додаватися до плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства.

11. Агентство має переглядати національні десятирічні плани розвитку мереж з метою оцінки їхньої узгодженості з планом розвитку мережі у масштабах Співтовариства. Якщо Агентство виявляє неузгодженості між національним десятирічним планом розвитку мережі та планом розвитку мережі у масштабах Співтовариства, воно має рекомендувати внесення змін до національного десятирічного плану розвитку мережі або плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства у міру доречності. Якщо такий національний десятирічний план розвитку мережі розробляється відповідно до статті 22 Директиви 2009/73/ЄС, Агентство має рекомендувати компетентному національному регуляторному органу внести зміни до національного десятирічного плану розвитку мережі відповідно до частини 7 статті 22 зазначеної Директиви та поінформувати про це Комісію.

12. На запит Комісії ENTSO для Газу має надавати Комісії свої думки щодо прийняття настанов, як встановлено у статті 23.

⁽¹⁾ Офіційний вісник, L 115, 25.04.2013, с. 39.

Стаття 9

Моніторинг з боку Агентства

1. Агентство має здійснювати моніторинг виконання завдань ENTSO для Газу, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, та звітувати перед Комісією.

Агентство має здійснювати моніторинг імплементації ENTSO для Газу мережевих кодексів, розроблених відповідно до частини 2 статті 8, та мережевих кодексів, які були розроблені відповідно до частин 1–10 статті 6, але які не були прийняті Комісією відповідно до частини 11 статті 6. У тих випадках, де ENTSO для Газу не вдалося імплементувати такі мережеві кодекси, Агентство має попросити ENTSO для Газу надати належним чином обґрунтоване пояснення щодо того, чому їй не вдалося цього зробити. Агентство має поінформувати Комісію про таке пояснення та надати свій висновок щодо нього.

Агентство має здійснювати моніторинг та аналіз імплементації мережевих кодексів та настанов, прийнятих Комісією, як встановлено в частині 11 статті 6, та їхнього впливу на гармонізацію застосованих правил, спрямованих на сприяння ринковій інтеграції, а також на недискримінацію, ефективну конкуренцію та ефективне функціонування ринку, та звітувати перед Комісією.

2. ENTSO для Газу має подавати проект плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства, проект річної робочої програми, включаючи інформацію про процес консультацій, та інші документи, зазначені у частині 3 статті 8, на розгляд Агентства для отримання його висновку.

Протягом двох місяців з дати отримання Агентство має надати належним чином обґрунтований висновок, а також рекомендації ENTSO для Газу та Комісії у тих випадках, де воно вважає, що проект річної робочої програми або проект плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства, поданий ENTSO для Газу, не сприяє недискримінації, ефективній конкуренції, ефективному функціонуванню ринку або достатньому рівню транскордонного взаємоз'єднання, відкритого до доступу для третіх сторін.

Стаття 10

Консультації

1. Під час підготовки мережевих кодексів, проекту плану розвитку мережі у масштабах Співтовариства та річної робочої програми, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, ENTSO для Газу має проводити процес широких консультацій, на ранньому етапі у відкритий та прозорий спосіб, із залученням усіх відповідних учасників ринку і, зокрема, організацій, що представляють усі зацікавлені сторони, відповідно до регламенту, зазначеного у частині 1 статті 5. Така консультація також має залучати національні регуляторні органи та інші національні органи, підприємства з постачання та видобутку (виробництва), користувачів мережі, включаючи споживачів, операторів систем розподілу, включаючи відповідні галузеві асоціації, технічні органи та

платформи зацікавлених сторін. Вона має бути спрямована на виявлення думок та пропозицій усіх відповідних сторін у процесі прийняття рішень.

2. Усі документи та протоколи зустрічей, пов'язані з консультаціями, зазначеними в частині 1, мають бути оприлюднені.

3. Перед прийняттям річної робочої програми та мережевих кодексів, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8, ENTSO для Газу має вказати, яким чином зауваження, отримані під час консультації, були взяті до уваги. Вона має навести причини у тих випадках, де зауваження не були враховані.

▼ M3

Стаття 11

Витрати

Витрати, пов'язані з діяльністю ENTSO для Газу, зазначеною в статтях 4–12 цього Регламенту, а також у статті 11 Регламенту (ЄС) № 347/2013, мають нести оператори систем передачі та мають враховуватися при розрахунку тарифів. Регуляторні органи мають схвалювати ці витрати, тільки якщо вони є розумними та доречними.

▼ B

Стаття 12

Регіональне співробітництво операторів систем передачі

1. Оператори систем передачі мають заснувати регіональне співробітництво в межах ENTSO для Газу з метою сприяння здійсненню завдань, зазначених у частинах 1, 2 та 3 статті 8. Зокрема, вони мають оприлюднювати регіональний інвестиційний план кожні два роки та можуть приймати інвестиційні рішення на основі такого регіонального інвестиційного плану.

2. Оператори систем передачі мають сприяти операційним домовленостям задля забезпечення оптимального управління мережею, а також сприяти розвитку обмінів енергією, координованому розподілу транскордонної потужності через недискримінаційні ринкові рішення, приділяючи належну увагу конкретним перевагам неявних аукціонів для короткострокових розподілів, а також інтеграції механізмів балансування.

3. Для досягнення цілей, визначених у частинах 1 та 2, географічна область, що охоплюється кожною регіональною структурою співробітництва, може бути визначена Комісією з урахуванням наявних регіональних структур співробітництва. Кожній державі-члену має бути дозволено сприяти співробітництву в більш ніж одній географічній області. Захід, зазначений у першому реченні, розроблений з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту шляхом його доповнення, має

прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

З цією метою Комісія має провести консультації з Агентством та ENTSO для Газу.

Стаття 13

Тарифи на доступ до мереж

1. Тарифи, або методики, які використовуються для їх розрахунку, що застосовуються операторами систем передачі та схвалюються регуляторними органами відповідно до частини 6 статті 41 Директиви 2009/73/ЄС, а також тарифи, що оприлюднюються відповідно до частини 1 статті 32 зазначеної Директиви, мають бути прозорими, враховувати потребу в цілісності системи та її вдосконаленні та відображати фактично понесені витрати тією мірою, якою такі витрати відповідають витратам ефективного та структурно порівнянного оператора мереж та є прозорими, до того ж включаючи належну рентабельність інвестицій та, у належних випадках, враховуючи порівняльний аналіз тарифів, здійснений регуляторними органами. Тарифи, або методики, що використовуються для їх розрахунку, мають застосовуватися в недискримінаційний спосіб.

Держави-члени можуть прийняти рішення, що тарифи можуть також визначатися за допомогою ринкових механізмів, таких як аукціони, за умови, що такі механізми та доходи, що виникають у зв'язку з ними, схвалені регуляторним органом.

Тарифи, або методики, що використовуються для їх розрахунку, мають сприяти ефективній торгівлі газом та конкуренції, водночас уникаючи перехресного субсидування між користувачами мережі та забезпечуючи стимули для інвестицій та підтримуючи або створюючи операційну сумісність для мереж передачі.

Тарифи для користувачів мережі мають бути недискримінаційними та встановлюватися окремо для кожної точки входу до системи передачі або точки виходу з неї. Механізми розподілу витрат та методика встановлення ставок стосовно точок входу та точок виходу мають бути схвалені національними регуляторними органами. До 03 вересня 2011 року держави-члени мають забезпечити, щоб, після перехідного періоду, мережеві збори не розраховувались на основі договірних шляхів.

2. Тарифи на доступ до мережі не мають ані обмежувати ринкову ліквідність, ані спотворювати торгівлю через кордони різних систем передачі. У тих випадках, де відмінності в структурах тарифів або механізмах балансування могли б перешкоджати торгівлі між системами передачі, та незважаючи на положення частини 6 статті 41 Директиви 2009/73/ЄС, оператори систем передачі мають, у тісному співробітництві з відповідними національними органами, активно прагнути наближення структур тарифів та принципів нарахування зборів, в тому числі стосовно балансування.

▼M7

3. Національний регуляторний орган може застосовувати знижку до 100 % до тарифів на передачу та розподіл на основі потужності у точках входу до підземних установок (об'єктів) зберігання газу та установок ЗПП та точках виходу з них, за виключенням випадків, коли та тією мірою, якою така установка (об'єкт), що приєднана до більш ніж однієї мережі передачі або розподілу, використовується для конкурування з точкою взаємоз'єднання.

Ця частина має застосовуватись до 31 грудня 2025 року.

▼B*Стаття 14***Послуги доступу для третіх сторін,
що стосуються операторів систем передачі**

1. Оператори систем передачі мають:
 - (a) забезпечувати те, що вони пропонують послуги на недискримінаційній основі всім користувачам мережі;
 - (b) надавати як тверді, так і переривчасті послуги доступу для третіх сторін. Ціна переривчастої потужності має відображати ймовірність переривання;
 - (c) пропонувати користувачам мережі як довгострокові, так і короткострокові послуги.

Щодо пункту (a) першого абзацу, у тих випадках, де оператор системи передачі пропонує ту саму послугу різним споживачам, він має робити це на еквівалентних договірних положеннях та умовах, з використанням або гармонізованих договорів транспортування, або спільного мережевого кодексу, схваленого компетентним органом відповідно до процедури, встановленої у статті 41 Директиви 2009/73/ЄС.

2. Договори транспортування, що укладаються з нестандартними датами початку або з меншою тривалістю, ніж стандартний річний договір транспортування, не мають призводити до довільно вищих або нижчих тарифів, які не відображають ринкову вартість послуги відповідно до принципів, встановлених у частині 1 статті 13.

3. У належних випадках, послуги доступу для третіх сторін можуть надаватися за умови належних гарантій від користувачів мережі стосовно кредитоспроможності таких користувачів. Такі гарантії не мають становити невинуватих бар'єрів для входу на ринок і мають бути недискримінаційними, прозорими та пропорційними.

*Стаття 15***Послуги доступу для третіх сторін,
що стосуються установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ**

1. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають:
 - (a) пропонувати послуги на недискримінаційній основі всім користувачам мережі, які вміщують ринковий попит; зокрема, у тих випадках, де оператор системи ЗПГ або зберігання пропонує ту саму послугу різним споживачам, він має робити це на еквівалентних договірних положеннях та умовах;
 - (b) пропонувати послуги, які є сумісними з використанням взаємоз'єднаних систем транспортування газу, та сприяти доступу за допомогою співробітництва з оператором системи передачі; та
 - (c) оприлюднювати відповідну інформацію, зокрема дані про використання та доступність послуг, у часові рамки, сумісні з розумними комерційними потребами користувачів установки ЗПГ або установки (об'єкта) зберігання, за умови моніторингу такого оприлюднення національним регуляторним органом.
2. Кожен оператор системи зберігання має:
 - (a) надавати як тверді, так і переривчасті послуги доступу для третіх сторін; ціна переривчастої потужності має відображати ймовірність переривання;
 - (b) пропонувати користувачам установки (об'єкта) зберігання як довгострокові, так і короткострокові послуги; та
 - (c) пропонувати користувачам установки (об'єкта) зберігання як пакетні, так і відокремлені послуги щодо простору для зберігання, спроможності введення (закачування) та спроможності доставлення (відбору).
3. Договори щодо установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання не мають призводити до довільно вищих тарифів у випадках, коли вони укладаються:
 - (a) за межами газового року з нестандартними датами початку; або
 - (b) з меншою тривалістю, ніж стандартний договір щодо установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання на щорічній основі.
4. У належних випадках, послуги доступу для третіх сторін можуть надаватися за умови належних гарантій від користувачів мережі щодо кредитоспроможності таких користувачів. Такі гарантії не мають становити невинуватих бар'єрів для входу на ринок і мають бути недискримінаційними, прозорими та пропорційними.
5. Договірні обмеження щодо необхідного мінімального обсягу потужності установки ЗПГ та потужності зберігання мають бути виправдані на основі технічних обмежень та мають дозволяти меншим користувачам зберігання отримувати доступ до послуг зберігання.

*Стаття 16***Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі**

1. Максимальна потужність у всіх релевантних точках, зазначених у частині 3 статті 18, має бути доступною учасникам ринку, з урахуванням цілісності системи та ефективною експлуатацією мережі.
2. Оператор системи передачі має імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі механізми розподілу потужності, які мають:
 - (a) надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання технічної потужності, сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру та сприяти транскордонним обмінам природним газом;
 - (b) бути сумісними з ринковими механізмами, включно зі спотовими ринками та торговельними хабами, при цьому будучи гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються; та
 - (c) бути сумісними з системами доступу до мереж держав-членів.
3. Оператор системи передачі має імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі процедури управління перевантаженнями, які сприяють транскордонним обмінам природним газом на недискримінаційній основі та які мають ґрунтуватися на таких принципах:
 - (a) у випадку договірною перевантаження оператор системи передачі має пропонувати невикористану потужність на первинному ринку щонайменше на умовах «на добу наперед» та на переривчастій основі; та
 - (b) користувачі мережі, які бажають перепродати або надати в суборенду свою невикористану законтрактвану потужність на вторинному ринку, мають мати право це зробити.

Стосовно пункту (b) першого абзацу, держава-член може вимагати повідомлення або інформування оператора системи передачі користувачами мережі.

4. У випадку, коли має місце фізичне перевантаження, мають застосовуватися недискримінаційні, прозорі механізми розподілу потужності оператором системи передачі або, у належних випадках, регуляторними органами.
5. Оператори систем передачі мають регулярно оцінювати ринковий попит на нові інвестиції. Плануючи нові інвестиції, оператори систем передачі мають оцінювати ринковий попит та враховувати безпеку постачання.

*Стаття 17***Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ**

1. Максимальна потужність установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ має бути доступна учасникам ринку, з урахуванням цілісності та експлуатації системи.
2. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають імплементувати та оприлюднити недискримінаційні та прозорі механізми розподілу потужності, які мають:
 - (a) надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання потужності та сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру;
 - (b) бути сумісними з ринковим механізмом, включно зі спотовими ринками та торговельними хабами, при цьому будучи гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються; та
 - (c) бути сумісними з системами доступу до приєднаних мереж.
3. Договори щодо установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання мають включати заходи для запобігання надмірному запасанню потужності з урахуванням нижченаведених принципів, які застосовуються у випадках договірною перевантаження:
 - (a) оператор системи повинен пропонувати невикористану потужність установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання на первинному ринку без затримки; для установок (об'єктів) зберігання це повинно бути щонайменше на умовах «на добу наперед» та на переривчастій основі;
 - (b) користувачі установки ЗПГ та установки (об'єкта) зберігання, які бажають перепродати свою законтраговану потужність на вторинному ринку, повинні мати право це зробити.

*Стаття 18***Вимоги щодо прозорості, що стосуються операторів систем передачі**

1. Оператор системи передачі має оприлюднювати докладну інформацію стосовно послуг, які він пропонує, та відповідних умов, що застосовуються, разом із технічною інформацією, необхідною для набуття користувачами мережі ефективного доступу до мережі.
2. З метою забезпечення прозорих, об'єктивних і недискримінаційних тарифів та сприяння ефективному використанню газової мережі оператори систем передачі або відповідні національні органи мають оприлюднювати розумною та достатньою мірою докладну інформацію про утворення, методику та структуру тарифів.
3. Для послуг, що надаються, кожен оператор системи передачі має оприлюднювати інформацію про технічні, законтраговані та доступні потужності на кількісній основі

для всіх релевантних точок, включно з точками входу та виходу, на регулярній та постійній основі, і у зручний для користувачів та стандартизований спосіб.

4. Релевантні точки системи передачі, щодо яких повинна оприлюднюватися інформація, мають бути схвалені компетентними органами після консультацій з користувачами мережі.

5. Оператор системи передачі має завжди розкривати інформацію, що вимагається цим Регламентом, у змістовний, кількісно зрозумілий і легкодоступний спосіб та на недискримінаційній основі.

6. Оператор системи передачі має оприлюднювати наперед (*ex-ante*) та постфактум (*ex-post*) інформацію про попит і пропозицію, на основі номінацій, прогнозів та реалізованих потоків до системи та з неї. Національний регуляторний орган має забезпечити, щоб вся така інформація була оприлюднена. Рівень докладності інформації, що оприлюднюється, має відображати інформацію, доступну оператору системи передачі.

Оператор системи передачі має оприлюднювати заходи, вжиті для балансування системи, а також понесені у зв'язку з цим витрати та породжені цим доходи.

Причетні учасники ринку мають надавати оператору системи передачі дані, зазначені в цій статті.

Стаття 19

Вимоги щодо прозорості, що стосуються установок (об'єктів) зберігання та установок ЗПГ

1. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати докладну інформацію стосовно послуг, які вони пропонують, та відповідних умов, що застосовуються, разом із технічною інформацією, необхідною для набуття користувачами установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання ефективного доступу до установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання.

2. Для послуг, що надаються, оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати інформацію про законтрактовані та доступні потужності установок (об'єктів) зберігання та ЗПГ на кількісній основі, на регулярній та постійній основі, а також у зручний для користувачів стандартизований спосіб.

3. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають завжди розкривати інформацію, що вимагається цим Регламентом, у змістовний, кількісно зрозумілий і легкодоступний спосіб та на недискримінаційній основі.

4. Оператори систем ЗПГ та зберігання мають оприлюднювати кількість газу в кожній установці (об'єкті) зберігання або ЗПГ, або в групі установок (об'єктів) зберігання, якщо це відповідає способу, у який доступ пропонується користувачам системи, вхідні та вихідні потоки, а також доступні потужності установок (об'єктів)

зберігання та ЗПП, у тому числі для тих установок (об'єктів), які звільнені від доступу для третіх сторін. Така інформація має також повідомлятися оператору системи передачі, який має оприлюднювати її на агрегованому рівні для кожної системи або підсистеми, визначеної релевантними точками. Інформація має оновлюватися щонайменше щодня.

У випадках, коли користувач системи зберігання є єдиним користувачем установки (об'єкта) зберігання, користувач системи зберігання може подати до національного регуляторного органу обґрунтований запит про конфіденційне поводження з даними, зазначеними в першому абзаці. У тих випадках, де національний регуляторний орган доходить висновку, що такий запит є виправданим, беручи до уваги, зокрема, необхідність збалансування інтересів законного захисту комерційних таємниць, розкриття яких могло б негативно вплинути на загальну комерційну стратегію користувача [системи] зберігання, з метою створення конкурентного внутрішнього ринку газу, він може дозволити оператору системи зберігання не оприлюднювати дані, зазначені в першому абзаці, на строк до одного року.

Другий абзац має застосовуватися без шкоди чи обмеження для обов'язків щодо повідомлення оператору системи передачі та оприлюднення ним інформації, зазначених у першому абзаці, якщо тільки агреговані дані не є ідентичними даним окремої системи зберігання, щодо яких національний регуляторний орган схвалив неоприлюднення.

5. З метою забезпечення прозорих, об'єктивних і недискримінаційних тарифів та сприяння ефективному використанню інфраструктури, оператори установок ЗПП та установок (об'єктів) зберігання або відповідні регуляторні органи мають оприлюднювати достатньою мірою докладну інформацію про утворення тарифів, методики та структуру тарифів для інфраструктури з регульованим доступом для третіх сторін.

Стаття 20

Зберігання записів операторами систем

Оператори систем передачі, оператори систем зберігання та оператори систем ЗПП мають зберігати у розпорядженні національних органів, включно з національним регуляторним органом, національним органом з питань конкуренції та Комісією, всю інформацію, зазначену в статтях 18 та 19, а також в частині 3 Додатка I, протягом п'яти років.

Стаття 21

Правила балансування та плата за небаланс

1. Правила балансування мають бути розроблені у справедливий, недискримінаційний та прозорий спосіб і мають ґрунтуватися на об'єктивних критеріях. Правила балансування мають відображати справжні потреби системи з урахуванням

ресурсів, доступних оператору системи передачі. Правила балансування мають бути ринковими.

2. Для того, щоб користувачі мережі мали змогу своєчасно вживати коригувальних дій, оператор системи передачі має надавати достатню, своєчасну та достовірну інформацію в режимі онлайн про стан балансування користувачів мережі.

Надана інформація має відображати рівень інформації, доступної оператору системи передачі, та розрахунковий період, за який розраховується плата за небаланс.

Жодна плата не має стягуватися за надання інформації відповідно до цієї частини.

3. Плата за небаланс має відображати витрати наскільки це можливо, забезпечуючи при цьому належні стимули для користувачів мережі щодо балансування їхнього введення та відбору газу. Вона має уникати перехресного субсидіювання між користувачами мережі та не має перешкоджати виходу на ринок нових учасників.

Будь-яка методика розрахунку плати за небаланс, а також остаточні тарифи мають бути оприлюднені компетентними органами або оператором системи передачі, у належних випадках.

4. Держави-члени мають забезпечити, щоб оператори систем передачі прагнули до гармонізації режимів балансування та впорядкування структур і рівнів плати за балансування з метою сприяння торгівлі газом.

Стаття 22

Торгівля правами на потужність

Кожен оператор системи передачі, зберігання та ЗПГ має вживати розумних кроків, щоб дозволити правам на потужність бути придатними для вільної торгівлі та сприяти такій торгівлі у прозорий та недискримінаційний спосіб. Кожен такий оператор має розробити гармонізовані договори та процедури транспортування, установок ЗПГ та зберігання на первинному ринку для сприяння вторинній торгівлі потужністю та визнавати передачу первісних прав на потужність у тих випадках, де його повідомлено користувачами системи.

Гармонізовані договори та процедури транспортування, установок ЗПГ та зберігання мають бути повідомлені до регуляторних органів.

Стаття 23

Настанови

1. У належних випадках, настанови, що забезпечують мінімальний ступінь гармонізації, необхідний для досягнення цілей цього Регламенту, мають зазначати:

(а) докладні відомості про послуги доступу для третіх сторін, в тому числі характер, тривалість та інші вимоги щодо цих послуг відповідно до статей 14 та 15;

- (b) докладні відомості про принципи, що лежать в основі механізмів розподілу потужності, та про застосування процедур управління перевантаженнями у випадку договірних перевантажень відповідно до статей 16 та 17;
- (c) докладні відомості про надання інформації, визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи, та визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості, в тому числі інформації, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, та графік оприлюднення такої інформації відповідно до статей 18 та 19;
- (d) докладні відомості про тарифну методику, пов'язану з транскордонною торгівлею природним газом, відповідно до статті 13;
- (e) докладні відомості, що стосуються сфер, перелічених у частині 6 статті 8.

З цією метою Комісія має провести консультації з Агентством та ENTSO для Газу.

2. Настанови з питань, перелічених в пунктах (a), (b) та (c) частини 1, встановлені в Додатку I стосовно операторів систем передачі.

Комісія може приймати настанови з питань, перелічених у частині 1 цієї статті, та вносити зміни до настанов, зазначених у пунктах (a), (b) та (c) зазначеної частини. Такі заходи, розроблені з наміром внесення змін до несуттєвих положень цього Регламенту, в тому числі шляхом його доповнення, мають прийматися відповідно до регуляторної процедури з перевіркою, як зазначено у частині 2 статті 28.

3. Застосування та внесення змін до настанов, прийнятих відповідно до цього Регламенту, має відображати відмінності між національними газовими системами та, отже, не має потребувати однакових докладних положень та умов щодо доступу для третіх сторін на рівні Співтовариства. Вони можуть, однак, встановлювати мінімальні вимоги, яких необхідно дотримуватися для досягнення недискримінаційних і прозорих умов доступу до мережі, необхідних для внутрішнього ринку природного газу, які потім можуть бути застосовані у світлі відмінностей між національними газовими системами.

Стаття 24

Регуляторні органи

При виконанні своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту, регуляторні органи мають забезпечувати дотримання цього Регламенту та настанов, прийнятих відповідно до статті 23.

У належних випадках, вони мають співпрацювати один з одним, з Комісією та Агентством відповідно до Глави VIII Директиви 2009/73/ЄС.

*Стаття 25***Надання інформації**

Держави-члени та регуляторні органи мають, на запит, надавати Комісії всю інформацію, необхідну для цілей статті 23.

Комісія має встановити розумний часовий термін, в межах якого інформація має бути надана, з урахуванням складності необхідної інформації та терміновості, з якою потрібна ця інформація.

*Стаття 26***Право держав-членів передбачати більш детальні заходи**

Цей Регламент має бути без шкоди чи обмеження для прав держав-членів підтримувати або запроваджувати заходи, які містять більш детальні положення, ніж ті, що викладені в цьому Регламенті або у настановах, зазначених у статті 23.

*Стаття 27***Штрафи**

1. Держави-члени мають встановити правила щодо штрафів, застосовних у разі порушень положень цього Регламенту, та вживати усіх заходів, необхідних для забезпечення імплементації таких положень. Передбачені штрафи повинні бути ефективними, пропорційними та переконливими. Держави-члени мають повідомити Комісію до 01 липня 2006 року про такі правила, що відповідатимуть положенням, встановленим у Регламенті (ЄС) № 1775/2005, та мають повідомляти Комісію без затримки про будь-які подальші зміни, що впливатимуть на них.

► С2 До 03 березня 2011 року вони мають повідомити Комісії про такі правила, що не відповідатимуть положенням, встановленим в Регламенті (ЄС) № 1775/2005, та повідомляти Комісію без затримки про будь-які подальші зміни, що впливатимуть на них. ◀

2. Штрафи, передбачені відповідно до частини 1, не мають мати кримінально-правового характеру.

*Стаття 28***Процедура комітету**

1. Комісії має допомагати комітет, створений відповідно до статті 51 Директиви 2009/73/ЄС.

2. У тих випадках, де здійснюється посилання на цю частину, мають застосовуватися частини 1–4 статті 5а та стаття 7 Рішення 1999/468/ЄС, звертаючи увагу на положення статті 8 зазначеного Рішення.

▼ M5**▼ B***Стаття 30***Відступи та звільнення**

Цей Регламент не має застосовуватися до:

- (a) систем передачі природного газу, розташованих в державах-членах, протягом тривалості відступів, наданих відповідно до статті 49 Директиви 2009/73/ЄС;
- (b) основної нової інфраструктури, тобто взаємоз'єднань, установок ЗПГ та установок (об'єктів) зберігання, а також значного збільшення потужності в наявній інфраструктурі та модернізацій такої інфраструктури, які дають змогу розвивати нові джерела постачання газу, зазначені у частині 1 та 2 статті 36 Директиви 2009/73/ЄС, які звільнені від положень статей 9, 14, 32, 33, 34 або частин 6, 8 та 10 статті 41 зазначеної Директиви, доки вони звільнені від положень, зазначених у цьому абзаці, за винятком частини 4 статті 19 цього Регламенту; або
- (c) систем передачі природного газу, яким було надано відступи відповідно до статті 48 Директиви 2009/73/ЄС.

Стосовно пункту (a) першого абзацу, держави-члени, яким було надано відступи відповідно до статті 49 Директиви 2009/73/ЄС, можуть звернутися до Комісії для тимчасового відступу від застосування цього Регламенту, на період до двох років з дати, на яку закінчується дія відступу, зазначеного в такому пункті.

*Стаття 31***Скасування**

Регламент (ЄС) № 1775/2005 має бути скасований з 03 березня 2011 року. Посилання, що здійснюються на скасований Регламент, мають тлумачитися як посилання на цей Регламент та мають читатись відповідно до кореляційної таблиці в Додатку II.

*Стаття 32***Вступ у силу****▼ C1**

Цей Регламент має вступити в силу на 20-й день після його опублікування в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він має застосовуватись з 03 березня 2011 року.

▼B

Цей Регламент має бути обов'язковим у повному обсязі та підлягати прямому застосуванню в усіх державах-членах.

▼В*ДОДАТОК I***НАСТАНОВИ ПРО**

- 1. Послуги доступу для третіх сторін, що стосуються операторів систем передачі**
1. Оператори систем передачі мають пропонувати тверді та переривчасті послуги на мінімальний період в один день.
2. Гармонізовані договори транспортування та спільні мережеві кодекси мають бути розроблені у спосіб, що сприяє торгівлі та повторному використанню потужності, законтрактованої користувачами мережі, не перешкоджаючи вивільненню потужності.
3. Оператори систем передачі мають розробляти мережеві кодекси та гармонізовані договори після належних консультацій з користувачами мережі.
4. Оператори систем передачі мають імплементувати стандартизовані процедури номінації та реномінації. Вони мають розробити інформаційні системи та засоби електронної комунікації для надання адекватних даних користувачам мережі та спрощення операцій (транзакцій), таких як номінації, контракування потужності та передача прав на потужність між користувачами мережі.
5. Оператори систем передачі мають гармонізувати формалізовані процедури запитів та строки реагування відповідно до найкращої галузевої практики з метою мінімізації строків реагування. Вони мають передбачати наявність систем онлайн бронювання та підтвердження потужності в екранному режимі та процедур номінації та реномінації не пізніше 01 липня 2006 року після консультацій з відповідними користувачами мережі.
6. Оператори систем передачі не мають окремо стягувати плату з користувачів мережі за інформаційні запити та операції (транзакції), пов'язані з їхніми договорами транспортування, які виконуються відповідно до стандартних правил та процедур.
7. За інформаційні запити, які вимагають непередбачених або надмірних витрат, таких як дослідження здійсненності, може стягуватися окрема плата за умови, що така плата може бути належним чином обґрунтована.
8. Оператори систем передачі мають співпрацювати з іншими операторами систем передачі у координації обслуговування їхніх відповідних мереж з метою мінімізації будь-яких зривів послуг з передачі користувачам мережі та операторам систем передачі в інших областях, а також з метою забезпечення рівних переваг стосовно безпеки постачання, у тому числі щодо транзиту.

9. Оператори систем передачі мають оприлюднювати щонайменше щороку, до заздалегідь визначеного терміну, всі планові періоди обслуговування, які можуть вплинути на права користувачів мережі за договорами транспортування, та відповідну операційну інформацію з адекватним попереднім повідомленням. Це має включати оприлюднення на невідкладній та недискримінаційній основі будь-яких змін до планових періодів обслуговування та повідомлення про позапланове обслуговування, щойно така інформація стає доступною оператору системи передачі. Під час періодів обслуговування оператори систем передачі мають оприлюднювати регулярно оновлювану інформацію про подробиці, очікувану тривалість та ефект від обслуговування.
10. Оператори систем передачі мають вести та робити доступним для компетентного органу на запит щоденний журнал фактичного обслуговування та зривів потоку, що сталися. Інформація має також робитися доступною тим, хто постраждав від будь-якого зриву.
2. **Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі, та їх застосування у випадку договірної перевантаження**
 - 2.1. ***Принципи механізмів розподілу потужності та процедур управління перевантаженнями, що стосуються операторів систем передачі***
 1. Механізми розподілу потужності та процедури управління перевантаженнями мають сприяти розвитку конкуренції та ліквідної торгівлі потужністю та мають бути сумісними з ринковими механізмами, включаючи спотові ринки та торгові хаби. Вони мають бути гнучкими та здатними адаптуватися до ринкових обставин, що розвиваються.
 2. Такі механізми та процедури мають враховувати цілісність відповідної системи, а також безпеку постачання.
 3. Такі механізми та процедури не мають ані перешкоджати входженню на ринок нових учасників, ані створювати невинуватих бар'єрів для входу на ринок. Вони не мають перешкоджати учасникам ринку, в тому числі новим учасникам ринку та компаніям з малою часткою ринку, ефективно конкурувати.
 4. Такі механізми та процедури мають надавати належні економічні сигнали для ефективного та максимального використання технічної потужності та сприяти інвестиціям у нову інфраструктуру.
 5. Користувачі мережі мають бути поінформовані про тип обставини, яка може вплинути на доступність законтракованої потужності. Інформація про переривання мала б відображати рівень інформації, доступної оператору системи передачі.
 6. У разі виникнення труднощів з виконанням договірних обов'язків з постачання з причин цілісності системи, оператори систем передачі мали б повідомити

користувачам мережі та намагатися знайти недискримінаційне рішення без затримки.

Оператори систем передачі мають консультуватися з користувачами мережі з приводу процедур до їхньої імплементації та узгоджувати їх з регуляторним органом.

▼ M2

2.2. *Процедури управління перевантаженнями у випадку договірною перевантаження*

2.2.1. Загальні положення

1. Положення пункту 2.2 мають застосовуватися до точок взаємоз'єднання між суміжними системами входу-виходу, незалежно від того, фізичні вони чи віртуальні, між двома або більше державами-членами або в межах тієї самої держави-члена тією мірою, якою ці точки підпадають під процедури бронювання користувачами. Вони також можуть застосовуватися до точок входу до третіх країн та точок виходу з них, за умови рішення відповідного національного регуляторного органу. Точки виходу до кінцевих споживачів та мереж розподілу, точки входу від терміналів ЗПГ та установок з видобутку (виробництва), а також точки входу-виходу від та до установок (об'єктів) зберігання не підпадають під положення пункту 2.

▼ M4

2. На основі інформації, оприлюдненої операторами систем передачі відповідно до Розділу 3 цього Додатка та у тих випадках, де це потрібно, підтвердженої національними регуляторними органами, Агентство має оприлюднювати до 01 червня кожного року, починаючи з 2015 року, моніторинговий звіт щодо перевантажень у точках взаємоз'єднання стосовно продуктів твердої потужності, проданих у попередньому році, з урахуванням, наскільки це можливо, торгівлі потужністю на вторинному ринку та використання переривчастої потужності.

▼ M2

3. Будь-яка додаткова потужність, що робиться доступною шляхом застосування однієї з процедур управління перевантаженнями, як це передбачено в пунктах 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 та 2.2.5, має пропонуватися відповідним(и) оператором(ами) системи передачі в ході звичайного процесу розподілу.

4. Заходи, передбачені в пунктах 2.2.2, 2.2.4 та 2.2.5, мають бути імплементовані на 01 жовтня 2013 року. Пункти 2.2.3(1)–2.2.3(5) мають застосовуватися з 01 липня 2016 року.

2.2.2. Збільшення потужності шляхом схеми надлишкової підписки та зворотного викупу

1. Оператори систем передачі мають запропонувати та, після схвалення національним регуляторним органом, імплементувати стимулюючу схему надлишкової підписки та зворотного викупу з метою пропонування додаткової потужності на твердій основі. Перед імплементацією, національний регуляторний орган має провести консультації з національними регуляторними органами суміжних держав-членів та врахувати думки суміжних національних регуляторних органів. Додаткова потужність визначається як тверда потужність, пропонується додатково до технічної потужності точки взаємоз'єднання, розрахованої на основі частини 1 статті 16 цього Регламенту.
2. Схема надлишкової підписки та зворотного викупу має надавати операторам систем передачі стимули робити доступною додаткову потужність, з урахуванням технічних умов, таких як теплотворна здатність, температура та очікуване споживання, відповідної системи входу-виходу та потужностей в суміжних мережах. Оператори систем передачі мають застосовувати динамічний підхід щодо перерахунку технічної або додаткової потужності системи входу-виходу.
3. Схема надлишкової підписки та зворотного викупу має ґрунтуватися на режимі стимулювання, що відображає ризики операторів систем передачі при пропонуванні додаткової потужності. Схема має бути структурована таким чином, щоб доходи від продажу додаткової потужності та витрати, що виникають внаслідок схеми зворотного викупу або заходів відповідно до частини 6, розподілялися між операторами систем передачі та користувачами мережі. Національні регуляторні органи мають прийняти рішення про розподіл доходів та витрат між оператором системи передачі та користувачем мережі.
4. З метою визначення доходів операторів систем передачі, технічна потужність, зокрема потужність, якої поступилися, а також, у відповідних випадках, потужність, що виникає внаслідок застосування механізмів «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед та «використовуй або втрачай» довгостроково, має розглядатися для розподілу попереду будь-якої додаткової потужності.
5. При визначенні додаткової потужності, оператор системи передачі має враховувати статистичні сценарії для ймовірного обсягу фізично невикористаної потужності в будь-який момент часу в точках взаємоз'єднань. Він також має враховувати профіль ризику для пропонування додаткової потужності, що не призводить до надмірного обов'язку зі зворотного викупу. Схема надлишкової підписки та зворотного викупу має також оцінювати ймовірність та вартість

зворотного викупу потужності на ринку та відображати це в обсязі додаткової потужності, яка робиться доступною.

6. Там, де це необхідно для підтримки цілісності системи, оператори систем передачі мають застосовувати ринкову процедуру зворотного викупу, за якої користувачі мережі можуть пропонувати потужність. Користувачі мережі мають бути поінформовані про застосовну процедуру зворотного викупу. Застосування процедури зворотного викупу діє без шкоди чи обмеження для застосовних надзвичайних заходів.
7. Оператори систем передачі мають, перед застосуванням процедури зворотного викупу, перевірити, чи можуть альтернативні технічні та комерційні заходи підтримувати цілісність системи у більш економічно ефективний спосіб.
8. Пропонуючи схему надлишкової підписки та зворотного викупу, оператор системи передачі має надати всі відповідні дані, оцінки та моделі національному регуляторному органу для того, щоб останній оцінив схему. Оператор системи передачі має регулярно звітувати перед національним регуляторним органом стосовно функціонування схеми та, на запит національного регуляторного органу, надавати всі відповідні дані. Національний регуляторний орган може попросити оператора системи передачі переглянути схему.

2.2.3. Механізм «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед

1. Національні регуляторні органи мають вимагати від операторів систем передачі застосовувати щонайменше правила, встановлені в частині 3, по кожному користувачу мережі в точках взаємоз'єднання у зв'язку зі зміною початкової номінації, якщо, на основі річного моніторингового звіту Агентства відповідно до пункту 2.2.1(2), виявлено, що в точках взаємоз'єднання попит перевищив пропозицію, у разі використання аукціонів — за резервною ціною, у ході процедур розподілу потужності в році, охопленому моніторинговим звітом, для продуктів, призначених для використання або в такому році, або в одному з наступних двох років,
 - (a) для щонайменше трьох продуктів твердої потужності тривалістю один місяць або
 - (b) для щонайменше двох продуктів твердої потужності тривалістю один квартал або
 - (c) для щонайменше одного продукту твердої потужності тривалістю один рік або більше, або
 - (d) у тих випадках, де не було запропоновано жодного продукту твердої потужності тривалістю один місяць або більше.
2. Якщо, на основі річного моніторингового звіту, буде виявлено, що ситуація, як її визначено в частині 1, навряд чи повториться протягом наступних трьох років, наприклад, в результаті потужності, що стає доступною внаслідок фізичного розширення мережі або припинення дії довгострокових договорів, відповідні

національні регуляторні органи можуть прийняти рішення припинити механізм «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед.

3. Тверда реномінація дозволяється до верхньої межі у 90 % та до нижньої межі у 10 % законтракованої потужності користувачем мережі в точці взаємоз'єднання. Однак, якщо номінація перевищує 80 % законтракованої потужності, половина неномінованого обсягу може бути реномінована в бік збільшення. Якщо номінація не перевищує 20 % законтракованої потужності, половина неномінованого обсягу може бути реномінована в бік зменшення. Застосування цієї частини не обмежує застосовні надзвичайні заходи.
4. Первісний утримувач законтракованої потужності може реномінувати обмежену частину своєї законтракованої твердої потужності на переривчастій основі.
5. Частина 3 не має застосовуватися до користувачів мережі — осіб або підприємств та підприємств, яких вони контролюють відповідно до статті 3 Регламенту (ЄС) № 139/2004, — які утримують менше ніж 10 % середньої технічної потужності за попередній рік у точці взаємоз'єднання.
6. По точках взаємоз'єднання, де застосовується механізм «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед відповідно до частини 3, національним регуляторним органом має бути виконана оцінка взаємовідносин зі схемою надлишкової підписки та зворотного викупу відповідно до пункту 2.2.2, що може призвести до рішення національного регуляторного органу не застосовувати положення пункту 2.2.2 в цих точках взаємоз'єднання. Таке рішення має бути повідомлене, без затримки, Агентству та Комісії.
7. Національний регуляторний орган може вирішити імплементувати механізм «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед відповідно до частини 3 в точці взаємоз'єднання. Перед прийняттям свого рішення національний регуляторний орган має провести консультації з національними регуляторними органами суміжних держав-членів. Приймаючи своє рішення, національний регуляторний орган має враховувати думки суміжних національних регуляторних органів.

2.2.4. Поступка законтракованої потужності

Оператори систем передачі мають приймати будь-яку поступку твердої потужності, яка законтракована користувачем мережі в точці взаємоз'єднання, за винятком продуктів потужності тривалістю добу та менше. Користувач мережі має зберігати свої права та обов'язки за договором на потужність допоки потужність не буде перерозподілена оператором системи передачі та тією мірою, якою потужність не перерозподілена оператором системи передачі. Потужність, якою поступилися, має розглядатися для перерозподілу тільки після того, як буде розподілена вся доступна потужність. Оператор системи передачі має повідомляти користувача мережі без затримки про будь-який перерозподіл

потужності, якої той поступився. Конкретні положення та умови для поступки потужності, зокрема для випадків, коли кілька користувачів мережі поступаються своєю потужністю, мають бути схвалені національним регуляторним органом.

2.2.5. Механізм «використовуй або втрачай» довгостроково

1. Національні регуляторні органи мають вимагати від операторів систем передачі частково або повністю вилучати систематично невикористовувану законтраковану потужність в точці взаємоз'єднання користувачем мережі у тих випадках, де такий користувач не продав або не запропонував на розумних умовах свою невикористану потужність та де інші користувачі мережі запитують тверду потужність. Законтракована потужність вважається систематично невикористовуваною, зокрема, якщо:
 - (a) користувач мережі використовує в середньому менше, ніж 80 % своєї законтракованої потужності з 01 квітня до 30 вересня та з 01 жовтня до 31 березня з фактичною тривалістю договору понад один рік, для чого не могло бути надано жодного належного виправдання; або
 - (b) користувач мережі систематично номінує близько 100 % своєї законтракованої потужності та здійснює реномінацію в бік зниження з метою обходу правил, встановлених у пункті 2.2.3(3).
2. Застосування механізму «використовуй або втрачай» твердо на добу наперед не має розглядатися як виправдання для уникнення застосування частини 1.
3. Вилучення має призводити до втрати користувачем мережі своєї законтракованої потужності частково або повністю на певний період або на решту фактичного терміну дії договору. Користувач мережі має зберігати свої права та обов'язки за договором на потужність допоки потужність не буде перерозподілена оператором системи передачі та тією мірою, якою потужність не перерозподілена оператором системи передачі.
4. Оператори систем передачі мають регулярно надавати національним регуляторним органам всі дані, необхідні для моніторингу ступеня, до якого використовуються законтраковані потужності з фактичною тривалістю договору понад один рік або повторюваних кварталів, що охоплюють щонайменше два роки.

▼M1

3. **Визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи, визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості та інформації, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, а також часового графіка, згідно з яким ця інформація має оприлюднюватися**

3.1. *Визначення технічної інформації, необхідної користувачам мережі для набуття ефективного доступу до системи*

3.1.1. Форма оприлюднення

- (1) Оператори систем передачі (ОСП) мають надавати всю інформацію, зазначену в пункті 3.1.2 та в пунктах 3.3(1)–3.3(5), в такий спосіб:
- (a) на вебсайті, доступному для громадськості, безкоштовно та без будь-якої необхідності реєстрації або входу в будь-який інший спосіб в систему оператора системи передачі;
 - (b) на регулярній/постійній основі; частота має відповідати змінам, що мають місце, та тривалості послуги;
 - (c) у зручній для користувача формі;
 - (d) у чіткій, кількісно зрозумілій, легкодоступній спосіб та на недискримінаційній основі;

▼ M2

- (e) у форматі, прийнятному для завантаження, який був узгоджений між операторами систем передачі та національними регуляторними органами — на основі висновку щодо гармонізованого формату, який має бути наданий Агентством — та який дозволяє проводити кількісний аналіз;

▼ M1

- (f) у відповідних одиницях, де зокрема кВт-год (з еталонною температурою згоряння у 298,15 К) має бути одиницею для енергетичного вмісту, а м³ (за 273,15 К та 1,01325 бар) має бути одиницею для обсягу (об'єму). Має бути наданий постійний коефіцієнт перетворення в енергетичний вміст. Додатково до зазначеного вище формату, оприлюднення в інших одиницях вимірювання також можливе;
- (g) офіційною мовою (мовами) держави-члена та англійською мовою;

▼ M2

- (h) всі дані мають бути доступними станом на 01 жовтня 2013 року на єдиній центральній платформі в масштабах Союзу, створеній ENTSOG на економічно ефективній основі.

▼ M1

- (2) Оператори систем передачі мають надавати докладні відомості про фактичні зміни в усій інформації, зазначеній в пункті 3.1.2 та в пунктах 3.3(1)–3.3(5) своєчасно, щойно вона стане їм доступною.

3.1.2. Зміст оприлюднюваної інформації

Оператори систем передачі мають оприлюднювати щонайменше таку інформацію про свої системи та послуги:

- (a) докладний та вичерпний опис різних пропонованих послуг та плату за них;
- (b) різні типи договорів транспортування, доступні для цих послуг;
- (c) мережевий кодекс та/або стандартні умови, що окреслюють права та обов'язки всіх користувачів мережі, в тому числі:
 - 1. гармонізовані договори транспортування та інші відповідні документи;
 - 2. якщо це актуально для доступу до системи, для всіх релевантних точок відповідно до визначення, наведеного в пункті 3.2 цього Додатка, специфікацію релевантних параметрів якості газу, у тому числі принаймні вищу теплотворну здатність та індекс Воббе, а також зобов'язання або вартість перетворення для користувачів мережі у випадку, якщо газ знаходиться поза межами цих специфікацій;
 - 3. якщо це актуально для доступу до системи, інформацію про вимоги до тиску для всіх релевантних точок;
 - 4. процедуру у випадку переривання переривчастої потужності, у тому числі, де це застосовне, розклад часу, ступінь та ранжування окремих переривань (наприклад, на пропорційній основі або в порядку «першим прийшов — останньому перервали»);
- (d) гармонізовані процедури, що застосовуються при використанні системи передачі, в тому числі визначення ключових термінів;
- (e) положення про розподіл потужності, управління перевантаженнями, а також процедури протидії надлишковому запасанню та повторного використання;
- (f) правила, що застосовуються для торгівлі потужністю на вторинному ринку у відносинах з оператором системи передачі;
- (g) правила балансування та методика розрахунку плати за небаланс;
- (h) якщо це застосовне, рівні гнучкості та допустимих відхилень, включені в послуги транспортування та інші послуги без окремої плати, а також будь-яка гнучкість, що пропонується додатково до цього, та відповідна плата;
- (i) докладний опис газової системи оператора системи передачі та його релевантних точок взаємоз'єднання відповідно до визначення, наведеного в пункті 3.2 цього Додатка, а також найменування операторів взаємоз'єднаних систем або установок (об'єктів);

- (j) правила, що є застосовними для приєднання до системи, яка експлуатується оператором системи передачі;
- (k) інформацію про механізми для надзвичайних ситуацій, тією мірою, якою це є відповідальністю оператора системи передачі, такі як заходи, що можуть призвести до відключення груп споживачів, та інші загальні правила відповідальності, які застосовуються до оператора системи передачі;
- (l) процедури, узгоджені операторами систем передачі в точках взаємоз'єднання, що є актуальними для доступу користувачів мережі до відповідних систем передачі, пов'язані з операційною сумісністю мережі, узгоджені процедури номінації та процедури матчінгу, а також інші узгоджені процедури, які встановлюють положення стосовно розподілу потоків газу та балансування, включно з методами, що використовуються;
- (m) оператори систем передачі мають оприлюднювати докладний та всебічний опис методики та процесу, включно з інформацією про використані параметри та ключові припущення, що застосовуються для розрахунку технічної потужності.

3.2. **Визначення всіх релевантних точок для вимог щодо прозорості**

- (1) До релевантних точок мають входити щонайменше:
 - (a) всі точки входу та виходу до та з мережі передачі, що експлуатується оператором системи передачі, за винятком точок виходу, приєднаних до єдиного кінцевого споживача, та за винятком точок входу, з'єднаних безпосередньо з установкою з видобутку (виробництва) єдиного виробника, розташованого в межах ЄС;
 - (b) всі точки входу та виходу, що приєднують зони балансування операторів систем передачі;
 - (c) всі точки, що приєднують мережу оператора системи передачі до терміналу ЗПГ, фізичних газових хабів, установок (об'єктів) зберігання та установок з видобутку (виробництва), якщо тільки ці установки з видобутку (виробництва) не підлягають винятку відповідно до підпункту (a);
 - (d) всі точки, що приєднують мережу певного оператора системи передачі до інфраструктури, необхідної для надання допоміжних послуг, як це визначено частиною 14 статті 2 Директиви 2009/73/ЄС.
- (2) Інформація щодо єдиних кінцевих споживачів та установок видобутку (виробництва), які виключені з визначення релевантних точок, як описано в підпункті 3.2(1)(a), має оприлюднюватися в агрегованому вигляді щонайменше по кожній зоні балансування. Сукупність єдиних кінцевих споживачів та установок з видобутку (виробництва), виключених з визначення релевантних

точок, як описано в підпункті 3.2(1)(а), має для цілей застосування цього Додатка розглядатися як одна релевантна точка.

- (3) У тих випадках, де точки між двома або більше операторами систем передачі управляються виключно відповідними операторами систем передачі, за відсутності договірної або операційної участі користувачів системи, якою б вона не була, або де точки приєднують систему передачі до системи розподілу та в цих точках відсутні договірні переваження, оператори систем передачі мають бути звільнені для цих точок від обов'язку оприлюднювати вимоги відповідно до пункту 3.3 цього Додатка. Національний регуляторний орган може вимагати від операторів систем передачі оприлюднювати вимоги відповідно до пункту 3.3 цього Додатка для груп або для всіх точок, щодо яких діє звільнення. У такому випадку інформація, якщо вона є доступною для ОСП, має оприлюднюватися в агрегованому вигляді на змістовному рівні, щонайменше по кожній зоні балансування. Ця сукупність цих точок має, для цілей застосування цього додатка, розглядатися як одна релевантна точка.

3.3. Інформація, яка має оприлюднюватися по всіх релевантних точках, а також часовий графік, згідно з яким ця інформація мала б оприлюднюватися

- (1) По всіх релевантних точках, оператори систем передачі мають оприлюднювати інформацію, перелічену в частинах (а)–(g), для всіх послуг та допоміжних послуг, що надаються (зокрема, інформацію про змішування, баластування та перетворення). Ця інформація має оприлюднюватися на числовій основі, у погодинних або добових періодах, що дорівнюють найменшому референтному періоду для бронювання та (ре-)номінації потужності та найменшому періоду розрахунків, для якого розраховується плата за небаланс. Якщо найменший референтний період є відмінним від добового періоду, інформація, перелічена в частинах (а)–(g), має робитися доступною також і для добового періоду. Ця інформація та оновлення мають оприлюднюватися щойно вони стали доступними оператору системи («майже у реальному часі»).
- (a) технічна потужність для потоків в обох напрямках;
 - (b) загальна законтракована тверда та переривчаста потужність в обох напрямках;
 - (c) номінації та реномінації в обох напрямках;
 - (d) доступна тверда та переривчаста потужність в обох напрямках;
 - (e) фактичні фізичні потоки;
 - (f) планові та фактичні переривання переривчастої потужності;
 - (g) планові та позапланові переривання твердих послуг, а також інформація про відновлення твердих послуг (зокрема, обслуговування системи та ймовірна тривалість будь-якого переривання через обслуговування).

Планові переривання мають бути оприлюднені щонайменше за 42 дні наперед;

▼ **M2**

- (h) виникнення незадоволених, юридично дійсних запитів на тверду потужність тривалістю один місяць або довше, у тому числі кількість та обсяг незадоволених запитів; та
- (i) у випадку аукціонів, де та коли продукти твердої потужності тривалістю один місяць або довше були реалізовані за цінами, вищими за резервну ціну;
- (j) де та коли жодного продукту твердої потужності строком на один місяць або довше не було запропоновано в ході звичайного процесу розподілу;
- (k) сумарна потужність, що зроблена доступною завдяки застосуванню процедур управління перевантаженнями, встановлених в пунктах 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4 та 2.2.5, по кожній застосованій процедурі управління перевантаженнями;
- (l) пункти (h)–(k) мають застосовуватись з 01 жовтня 2013 року.

▼ **M4**

- (2) У всіх релевантних точках інформація, передбачена пунктами 3.3(1)(a), (b) та (d), має оприлюднюватись щонайменше на період у 24 місяці попереду.

▼ **M1**

- (3) По всіх релевантних точках, оператори систем передачі мають оприлюднювати історичну інформацію щодо вимог пунктів 3.3(1)(a)–(g) за останні п'ять років на постійній основі.
- (4) Оператори систем передачі мають оприлюднювати виміряні значення вищої теплотворної здатності або індексу Воббе по всіх релевантних точках, на щоденній основі. Попередні цифри мають оприлюднюватись щонайпізніше за 3 дні після відповідного газового дня. Остаточні цифри мають оприлюднюватись протягом трьох місяців після закінчення відповідного місяця.
- (5) Для всіх релевантних точок, оператори систем передачі мають оприлюднювати доступні потужності, заброньовані та технічні потужності, на щорічній основі протягом усіх років, коли потужність є законтракованою, плюс один рік, та щонайменше протягом наступних 10 років. Ця інформація має оновлюватись щонайменше щомісяця або частіше, якщо нова інформація стає доступною. Оприлюднена інформація має відображати період, на який потужність пропонується на ринку.

3.4. Інформація, яка має оприлюднюватись щодо системи передачі, та часовий графік, згідно з яким ця інформація мала б оприлюднюватись

- (1) Оператори систем передачі мають забезпечувати оприлюднення на щоденній основі та щоденне оновлення агрегованих обсягів потужностей, пропонувані та законтрактовані на вторинному ринку (тобто, продані одним користувачем мережі іншому користувачеві мережі) у тих випадках, де така інформація є доступною ОСП. Ця інформація має включати такі специфікації:
- (a) точку взаємоз'єднання, де продається потужність;
 - (b) тип потужності, тобто вхідна, вихідна, тверда, переривчаста;
 - (c) кількість та тривалість прав на користування потужністю;
 - (d) тип продажу, наприклад, передача або відступлення;
 - (e) сумарна кількість торговельних операцій/операцій передачі;
 - (f) будь-які інші умови, про які оператору системи передачі відомо, як зазначено в 3.3.

Допоки така інформація надається третьою стороною, оператори систем передачі мають бути звільнені від цього положення.

- (2) Оператори систем передачі мають оприлюднювати гармонізовані умови, за яких операції (правочини) з потужністю (наприклад, передачі та відступлення) будуть ними прийматися. Ці умови повинні щонайменше включати:
- (a) опис стандартизованих продуктів, які можуть бути продані на вторинному ринку;
 - (b) час виконання, необхідний для імплементації/прийняття/реєстрації вторинних торговельних операцій. У разі затримок причини повинні бути оприлюднені;
 - (c) повідомлення оператору системи передачі від продавця або третьої сторони, як зазначено у пункті 3.4(1), щодо найменування продавця та покупця та специфікацій потужності, як зазначено у пункті 3.4(1).

Допоки така інформація надається третьою стороною, оператори систем передачі мають бути звільнені від цього положення.

- (3) Щодо послуги балансування своєї системи, кожен оператор системи передачі має надавати кожному користувачу мережі, для кожного періоду балансування, свої конкретні попередні обсяги небалансу та дані про витрати по кожному окремому користувачу мережі щонайпізніше за 1 місяць після закінчення періоду балансування. Остаточні дані про споживачів, яким здійснено постачання відповідно до стандартизованих профілів навантаження, можуть бути надані до 14 місяців пізніше. Допоки така інформація надається третьою стороною, оператори систем передачі мають бути звільнені від цього положення. Надання

такої інформації має додержувати конфіденційності комерційно чутливої інформації.

- (4) У тих випадках, де послуги гнучкості, інші ніж допустимі відхилення, пропонуються для доступу для третіх сторін, оператори систем передачі мають оприлюднювати щоденні прогнози на основі «на добу наперед» щодо максимального обсягу гнучкості, заброньованого рівня гнучкості та доступності гнучкості для ринку на наступну газову добу. Оператор системи передачі також має оприлюднювати інформацію постфактум (*ex-post*) про агреговане використання кожної послуги гнучкості наприкінці кожної газової доби. Якщо національний регуляторний орган переконаний, що така інформація може надати простір для потенційних зловживань з боку користувачів мережі, він може вирішити звільнити оператора системи передачі від цього обов'язку.
- (5) Оператори систем передачі мають оприлюднювати, по кожній зоні балансування, кількість газу в системі передачі на початок кожної газової доби та прогноз кількості газу в системі передачі на кінець кожної газової доби. Прогнозована кількість газу на кінець газової доби має оновлюватися на погодинній основі протягом газової доби. Якщо плата за небаланс розраховується на погодинній основі, оператор системи передачі має оприлюднювати кількість газу в системі передачі на погодинній основі. Як альтернатива, оператори систем передачі мають оприлюднювати, по кожній зоні балансування, агреговану позицію небалансу всіх користувачів на початок кожного періоду балансування та прогноз агрегованої позиції небалансу всіх користувачів на кінець кожної газової доби. Якщо національний регуляторний орган переконаний, що така інформація може надати простір для потенційних зловживань з боку користувачів мережі, він може вирішити звільнити оператора системи передачі від цього обов'язку.
- (6) Оператори систем передачі мають надавати зручні для користувача інструменти для розрахунку тарифів.
- (7) Оператори систем передачі мають зберігати у розпорядженні відповідних національних органів, протягом щонайменше п'яти років, чинні записи про всі договори на потужність та всю іншу відповідну інформацію, що стосується розрахунку та надання доступу до доступних потужностей, зокрема, індивідуальні номінації та переривання. Оператори систем передачі повинні зберігати документацію щодо усієї відповідної інформації, зазначеної в пунктах 3.3(4) та (5), протягом щонайменше п'яти років та надавати її регуляторному органу на запит. Обидві сторони мають додержувати комерційної конфіденційності.

▼B

ДОДАТОК II
КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Регламент (ЄС) № 1775/2005	Цей Регламент
Стаття 1	Стаття 1
Стаття 2	Стаття 2
—	Стаття 3
—	Стаття 4
—	Стаття 5
—	Стаття 6
—	Стаття 7
—	Стаття 8
—	Стаття 9
—	Стаття 10
—	Стаття 11
—	Стаття 12
Стаття 3	Стаття 13
Стаття 4	Стаття 14
—	Стаття 15
Стаття 5	Стаття 16
—	Стаття 17
Стаття 6	Стаття 18

—	Стаття 19
—	Стаття 20
Стаття 7	Стаття 21
Стаття 8	Стаття 22
Стаття 9	Стаття 23
Стаття 10	Стаття 24
Стаття 11	Стаття 25
Стаття 12	Стаття 26
Стаття 13	Стаття 27
Стаття 14	Стаття 28
Стаття 15	Стаття 29
Стаття 16	Стаття 30
—	Стаття 31
Стаття 17	Стаття 32
Додаток	Додаток I